

[Miljøministeren]

sivning af stoffer til grundvandet, uanset hvor omhyggeligt eller bekosteligt arbejdet udføres. Der er således konstateret grundvandsforurening under nyere lossepladser.

Som følge heraf og i lyset af de betydelige omkostninger, der er forbundet med at afværge forureningen fra lossepladser placeret inde i landet, har den hidtidige strategi været at søge lossepladser lokaliseret kystnært, hvor der ikke er anvendelige grundvandsressourcer, eller hvor grundvandet er afskrevet. Samtidig søger man at formindske affaldsmængderne og deres farlighed ved renere teknologi og genanvendelse.

Jeg kan imidlertid oplyse, at der i Miljøministeriet er nedsat en arbejdsgruppe, der har fået til opgave at belyse spørgsmålet om grundvandsressourcernes prioritering i forhold til de øvrige areal- og naturressourcer. Da der i kystområderne er mange modstående arealinteresser, vil jeg bede arbejdsgruppen om specielt at vurdere, om der eventuelt er grundlag for at nuancere den hidtidige strategi om en kystnær placering af lossepladser.

I Vesttyskland har man en anden grundvandsbeskyttelsesstrategi end den danske, hvilket bl.a. skyldes andre geologiske og hydrologiske forhold og en mere centraliseret vandindvindingsstruktur.

I de egne af Vesttyskland, hvor der er faste bjergarter (granit og lign.), er grundvandsdannelsen ofte begrænset, og deponering kan foretages i disse tætte bjergarter.

Samtidig har Tysklands floder en langt større vandføring end de danske åer, hvilket udnyttes ved lokalisering af lossepladser, idet den mængde grundvand, der forurenes, kan minimeres ved lokalisering af lossepladser nær større flodsystemer.

På baggrund af de hydrologiske og geologiske forhold i Tyskland har man her udpeget områder med grundvandsmæssige interesser og områder uden grundvandsmæssige interesser, hvor man i sidstnævnte kan lokalisere f.eks. lossepladser.

I den forbindelse skal det nævnes, at grundvandet i store dele af Vesttyskland allerede er forurenede i en sådan grad, at det ikke kan anvendes til drikkevand.

Spm. nr. S 857

Til *udenrigsministeren* (16/5 90) af:

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Annette Just (FP):

»Vil udenrigsministeren kommentere præsident Mitterrands udtalelse om, at han vil bringe spørgsmålet vedrørende liberalisering af sanktionerne mod Sydafrika op på mødet i Dublin den 25.-26. juni 1990?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 859).

Spm. nr. S 858

Til *udenrigsministeren* (16/5 90) af:

Annette Just (FP):

»Vil udenrigsministeren kommentere den hollandske udenrigsministers, van den Broeks, 6-punkts-plan, beskrevet i det hollandske blad NRC Handelsblad, vedrørende ophævelse af sanktioner mod Sydafrika?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 859).

Spm. nr. S 859

Til *udenrigsministeren* (16/5 90) af:

Annette Just (FP):

»Vil udenrigsministeren kommentere det portugisiske udspil vedrørende ophævelse af handelsbojkotten over for Sydafrika?«

Svar (30/5 90):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I lyset af bl.a. rapporten fra EF-trojkaens besøg i Sydafrika den 11.-14. april, præsident de Klerks rundrejse til flere af EF's medlemsstater og det netop overståede møde i Commonwealths udenrigsministerkomité vedrørende det sydlige Afrika havde vi på det uformelle EF-udenrigsministermøde i Parknasilla i Irland den 19.-20. maj 1990 en kort drøftelse af situationen i Sydafrika.

Der var enighed om fortsat at følge udviklingen i Sydafrika nøje med henblik på dels at opmuntre til en videreførelse af den påbegyndte politiske dialog mellem den sydafrikanske regering og ANC, dels at sikre, at uigenkaldelige forandringer finder sted.

EF's politik over for Sydafrika vil på denne baggrund være genstand for mere indgående drøftelser frem til Det Europæiske Råds møde i Dublin den 25.-26. juni 1990.